

помогнете, вървамъ, че съ помощта на боговетѣ ще си вземж назадъ бащината държава.“

Севтесъ придобилъ извѣстна власть надъ Пропонтида вече около 405. год. Въ това врѣме атинската флота стояла на котва при Егоспотами (*Αἴγος ποταμοί* — сирѣчь кози рѣки, градъ и рѣка на източния брѣгъ на тракийския Херзонезъ, сега Галата), гдѣто атинянитѣ съвършено били разбити отъ лакедемонцитѣ на 405. год. отъ Лисандра Лакедемонски. Нѣколко дена прѣдъ тая сѣдбоносна битка дошелъ въ атинския лагеръ Алкивиядъ, който отъ сваяньето си на 407. год. живѣлъ въ Тракия и отъ тамошнитѣ си крѣпости воювалъ съ безвластнитѣ тракийци и прѣдлагалъ на атинскитѣ полководци своитѣ съвети и помощъ, по за лудо. При този случай Алкивиядъ споменѣлъ, че му сж приятели тракийскитѣ царѣ Медокъ и Севтесъ, които щѣли да му изпратѣтъ голѣма войска противъ спартацитѣ (*Diodorus XIII. 105*). Това трѣба да сж тракийскитѣ царѣ, за които говори Корнели Непотъ въ животописа на Алкивияда глава, 7, именно, че Алкивиядъ *magnam sibi amicitiam cum quibusdam regibus Thraciae pepererat*. Отъ владѣнията на Алкивияда слѣдъ неговата смъртъ минжли подъ властѣта на Севтесъ II. крѣпоститѣ *Bisanthe* и *Neon Teichos*.

Около 400. год. пр. Хр. Севтесъ владѣлъ едва нѣколко крѣпости на брѣговетѣ на Пропонтида, отъ които най-важнитѣ били *Bisanthe*, *Ganos*, *Neon Teichos* и *Niegon Oros*. Въ това врѣмѣ стигналъ тамъ Ксенофонтъ съ своитѣ гърци, като се връщалъ отъ нещастния походъ въ Азия, описанъ съ такава увлѣкателность и подробность въ неговата *Anabasis*. Севтесъ, като се усѣщалъ слабъ, да си подчини въ кжсо врѣме бащината земя, намислилъ да наеме грѣцката войска подъ началството на Ксенофонта, като се надѣвалъ, че съ нейната помощъ ще сполучи по-скоро да завладѣе цѣлото крайбрѣжие на Пропонтида. Ксенофонтъ изпърво не се указалъ дотамъ наклоненъ да помага на Севтеса въ неговитѣ планове и два пѣти най-рѣшително отблъснулъ Севтовия пратеникъ Медосада, който билъ натоваренъ съ голѣми обѣщания да склони Ксенофонта, да постѣпи съ войскитѣ си на служба при Севтеса. Но най-сетнѣ Ксенофонтъ се рѣшилъ, когато, поради враждебното поведение на спартанскитѣ полководци въ Бизантионъ, не могълъ по другъ начинъ да намѣри прѣхрана за войската си. И така гърцитѣ подъ началството на Ксенофонта минжли въ лагера на Севтесъ II., който ги посрѣщналъ твърдѣ приятелски.

На Ксенофонта и другитѣ грѣцки военачалници Севтесъ казалъ, че ги приема съ пълно довѣрие толкозъ повече, защото тѣ сж атиняни, които били негови сродници и той тѣхенъ приятель. Ние казахме по-горѣ, че атинянитѣ и по-рано си припомнили това мнимо сродство съ одризкитѣ царѣ, когато сключили съюзъ съ Ситалка (срав. по-горѣ стр. 14.). Слѣдъ това Севтесъ имъ изложилъ положението си и се обѣщалъ, ако му спомогнатъ, да си извоюва назадъ онѣзи приморски градове, които принадлежали на баща му, ще ги възнагради щедро, ще имъ подари